

OVP

Mijn Wageningse studenten waarderen het vak Omgevingsrecht altijd onbegrijpelijk hoog: aan een echte rechtenfaculteit zoals die van de UvA waren rechtenstudenten nooit zo enthousiast terwijl ik daar toch precies hetzelfde deed: hoorcolleges en werkgroepen geven. Een typisch Wageningse dingetje ontbreekt nog en dat is een veldpracticum. Studenten Biologie en Bos- en Natuurbeheer willen nu eenmaal ook nog even met de laarzen in de modder, he. En dan niet naar de Veluwe of om de hoek op het Binnenveld want daar zijn ze nu al tig keren geweest. Iets nieuws graag. Okee, dan maar Flevoland, de provincie waar ik altijd veel projecten doe; die provincie kent bijna geen enkele student en iedereen denkt dat het niks is dus dan kan het alleen maar meevallen. Ik zie ze denken: die Kistenkas heeft geen verstand van echte ruige natuur. Nederig geef ik toe dat ik geen bioloog ben, maar slechts jurist.

Eerst op weg richting Biddinghuizen naar een gegraven beekje als vernattingszone van nog maar enkele decennia geleden ingepolderd gebied. Waarom is die Strandgaperbeek hier pal tegen de dijk van het Veluwemeer gegraven? Ja, daar heb je juridische kennis bij nodig. De groep denkt al gauw aan compensatienatuur voor een Natura 2000-gebied. Habitattoets immers. Is er iets nieuw gebouwd of ontwikkeld hier?

O ja wacht: die golfbaan, ijsbaan en dat outdoor-centrum waar we uitstapten was onlangs uitgebreid. Ja, helemaal goed! Europees Natura 2000-gebied Veluwemeer en Natuurnetwerk Nederland krijgt een extra rust- en fourageerzone plus een nieuw aangelegd beekje erbij zodat outdoor-centrum Dorhout Mees kon uitbreiden. Een mooi staaltje gebiedsontwikkeling met natuur, recreatie en economie in de plus.

Dan door naar de OVP, zoals op het provinciehuis de Oostvaardersplassen altijd ongeduid aangeduid. Ik vertel ze over de juridische handigheid om dat gebied onderdeel te laten zijn van en nog groter natuurgebied van Markermeer, Marker wadden en Lepelaarplassen (tezamen Nationaal Park Nieuw Land) waardoor

de veerkracht en dus de ontwikkelmogelijkheden toenemen. Je kan het moeras vrij onbekommerd resetten en er misschien zelfs nog eens wat in bouwen als je zou willen: een surfstrandje, kanoroute, hotel, zelfs beperkte woningbouw. Daarna wordt iedereen helemaal stil en zen in het observatiepaviljoen De Zeearend. In de verte edelherten, heckrunderen en konikpaarden. Juridisch is het echter alleen maar Vogelrichtlijn-gebied, met dus alleen maar Natura 2000-instandhoudingsdoelstellingen voor vogels. De kluut, de bruine kiekendief, de zilverrijger en zelfs een ruigpootbuizerd laat vanmiddag niet zoveel indruk achter als een vos die met een gigantische karper in de bek op het verharde pad van De Driehoek ons grijzend tegemoet loopt. Geen kunst om als vos hier vette karpers te vangen want het plasdrasgebied zit er barstensvol mee, maar juist deze spectaculaire aanblik blijft op de terugweg lang hangen bij iedereen. Vos en karper; daar gelden in dit gebied helemaal geen instandhoudingsdoelstellingen voor. Ze zijn er gewoon als een soort bijvangst en toch zijn zij het hoogtepunt van de dag. Hoe onbelangrijk kunnen regeltjes zijn. Deze jurist buigt diep het hoofd: lessen in nederigheid.

*Fred Kistenkas
fred.kistenkas@wur.nl*

